

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓
ธรรมนี้สอนเพื่อมรรคผลนิพพาน

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๕๐๐ คน)

เราจะพูดทั่วไปหมด เราไม่พูดกับคนคนเดียว ปากเรานี้จะทั่วไปหมด มาเอาพิเศษคนเดียว เอาไว้เอาเปรียบใช้ไม่ได้ เช่นอย่างเดินไปนี่ คนนี้คว้ามบ คนนี้จับ ตีมือไว้เลย การอยากจับ อยากจับทั้งผู้หญิงผู้ชายด้วยความเคารพเลื่อมใส ออย่ามาเอาไว้เอาเปรียบกับคนคนเดียวเรา จากคนทั่วประเทศไทย ดีเลยนะ คว้ามบ ๆ นั่นซี ตีบีบเลยนี้ ก็ดี นั่นวิชาลิง นีวิชาแมว ก็ใส่กันทันละซี การอยากจับอยากต้องเขาไม่ได้จับต้องด้วยแบบกิเลสตัณหา เขาจับต้องด้วยการเคารพบูชา ทั้งหญิงทั้งชายเป็นได้ด้วยกัน จะมาทำคนเดียวแต่เราใช้ไม่ได้ เรบอก สอนด้วยชี้หน้าด้วย คนเอาไว้เอาเปรียบไม่ดีกว่านั้นเลย

(ถวายหลวงตา ๘,๘๐๐ บาท ฉลองหลวงตาอายุ ๘๘ เจ้าค่ะ) อายุ ๘๘ เหนือ ๘,๘๐๐ อายุ ๘๘ โอ๊ย อยากฟาด ๘๘ ในวันพรุ่งนี้อีกด้วย เห็นรายได้มาก ๆ นี้เราอยากเลื่อนยศขึ้นอีก ๘๘ แล้ว ๙๐ ขึ้นเรื่อยทันทีเลย เหมือนแจ็กพ็อท

พระในวัดนี้ไม่ทราบกึ่งองค์ ไม่เคยถามชื่อถามเสียง อยู่จังหวัดไหน อำเภอ ตำบลใด ไม่เคยถาม มองเห็นว่าหลักธรรมวินัยเข้ากันแล้วเป็นลูกศิษย์ตถาคตอันเดียวกันหมดเลย เพราะฉะนั้นเรื่องชื่อเสียงของพระของเณรไม่ค่อยทราบ แต่ถ้าผิดพลาดจับทันทีเอาทันทีเลย ดีไม่ดีไล่ ออก หลักอยู่ตรงนั้นนะ ถ้าอยู่ด้วยกันเป็นผาสูก โดยการประพฤติธรรมวินัยสม่ำเสมอแล้ว อยู่ด้วยกันได้เป็นอวัยวะเดียวกัน ถ้าผิดพลาดบีบแล้วจับทันทีทุกทันที ควรไล่-ไล่ออกเลย ผิดหลักธรรมวินัย การอยู่ร่วมกันต้องแตกต่องแยก ถ้าสมมุติว่าเราตั้งชื่อให้เราก้ตั้งชื่ออะไรไปอย่างนั้นละ ไม่ค่อยตั้งชื่อเหมือนโลกเขาตั้ง ตั้งแบบตลก

เมื่อวานนี้มาเป็นเรื่องขบขัน ใครไม่มีวาสนาไม่ได้ยินนะ นิทานหรือเป็นเรื่องของประเพณีทางภาคอีสาน เขาชอบเล่นสนุกสนานกัน แล้วพระในวัดก็ไปเชื้อเชิญเขาให้มาในงาน เช่นอย่างเราส่งข่าวส่งคราวผ้าป่า ให้มาในงานวันนั้นเวลานั้น นี้เขาก็ประกาศชื่อเชิญกันมา แต่ผู้ไปเชิญนั้นนะเชิญเชิญผิดวันไป คืองานนั้นเป็นวันเพ็ญ แต่ประกาศออกไปว่า วันแรมค่ำหนึ่ง รวมกันวันแรมค่ำหนึ่ง ที่นี้เวลาเขามาที่ไหนได้ งานมันเสร็จเรียบร้อยไปตั้งแต่วันเพ็ญ พวกที่เขามาที่หลังเขาก็มาตามนัดตามหมายมันเป็นวันแรมค่ำหนึ่ง ที่นี้พอมาแล้ว โห้ย เห็นแต่ตูปตองตาย(เพ็งพักมุงด้วยใบตองเหี่ยวแห้ง

ไม่มีผู้คน) เห็นแต่หมาติดตีนข้าวต้ม เจียบไปเลย แล้วทำยังไงที่นี้ ว่ามีงานวันนี้ไม่เห็นมีผู้มีคน

มีอะไรเขามีตั้งแต่เมื่อวาน ตั้งแต่วันเพ็ญนั้นนะ วันนี้พวกเธอทั้งหลายฟังมา ก็ไปบอกบุญเขาบอกว่าวันแรมค่ำหนึ่งนี่นะเราก็มาตามวัน โอ๊ย งานเขาเสร็จไปตั้งแต่วันเพ็ญเมื่อวานนี้ โห ทำยังไงพวกเราเสียท่า เราก็คงแก้ท่าของเราซี ตั้งชบวนขึ้นชบวนแห่ มีขิกมีขอะอะไรเขาก็แหวนตามผ้า เขาเดิน เขาเรียกเซ็ง ฟ้อน เซ็ง อันนี้ก็ดังกึกกักกักเล็ก เข้าใจไหมล่ะ เขาก็ตั้งชบวนขึ้นละที่นี้ แห่รอบโบสถ์ พุดเป็นเสียงเดียวกัน เขานัดกันหมดเรียบร้อยให้พุดขึ้นเป็นเสียงเดียวกันพร้อมกัน ๆ เขาเรียกคำเซ็ง พอเตรียมชบวนเรียบร้อยแล้วก็แห่ เสียงเขาก็ขึ้นพร้อมกัน ๆ เย็ดที่แม่มีงหัวโล้นมีดแถ บุญมี้อเพ็งให้กูมามือแสม(เสียงคนหัวเราะ) ขึ้นพร้อมกัน ๆ เขาก็ร้องรอบโบสถ์นั้นละไป

เขาไม่ได้ขึ้นหนเดียวนะ เขาร้องเป็นลำดับ ๆ ตลอดเลย ทางขอทางขิกเขาก็แหวนนี้ ทั้งฟ้อนทั้งเซ็งอะไรทุกอย่างนั้นละ ขึ้นพร้อมกัน ๆ เย็ดที่แม่มีงหัวโล้นมีดแถ บุญมี้อเพ็งให้กูมามือแสม มันขึ้นพร้อมกัน ๆ หัวโล้นนี้เพราะมีดโกน มีดโกนเขาเรียกมีดแถ เข้าใจไหม โอ้เย็ดที่แม่ อย่าให้พุดเถอะ เรียกว่าเขาแก้หมัดกัน พวกนี้ไปเชิญเขา มา งานมันเสร็จตั้งแต่วันเพ็ญคือเมื่อวานนี้ แต่บอกเขาว่าวันแรมค่ำหนึ่ง เขามาแล้วมันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เห็นแต่ตูปตองตาย เห็นแต่หมาติดตีนข้าวต้มเข้าใจไหม ข้าวต้มติดตีนหมา นี่เป็นนิทานข้อหนึ่ง ทางภาคอีสานเขาเล่นเป็นอย่างนั้น

แล้วอีกอันหนึ่งเมื่อวานนี้มันก็เลยต่อกัน เหตุที่จะพุดเมื่อวานนี้เพราะพวกชัยภูมิเขามา คณะชัยภูมิมาตอนเย็น เห็นว่ามีลักษณะเจียบ ๆ คน เราด้อม ๆ ออกไปจะไปดูว่าร้านเขารื้อกันหมดแล้วยัง เราก็ด้อม ๆ ออกไป พอไปดูเสร็จแล้วก็เข้ามา เห็นพวกชัยภูมิมากันเยอะ กำลังเดินออกจากร้านออกไปถึงหน้าศาลา พอตีเราเดินสวนทางมา อยู่ไหนละนี่ (อยู่ชัยภูมิ) แล้วมายังไงฟังมาถึงเธอ (ฟังมาถึง) โห นี่มันยังงักกัน มันจะเข้านิทานบุญวันเพ็ญมาวันแรมเข้าใจไหม นี่มันจะเข้านิทานแล้วนะ บุญวันเพ็ญมาวันแรม ก็ยังตืออยู่นะคือมันเป็นวันเดียวกัน งานเขามีแต่เข้าโน้น โอ้เราฟังมาเดี๋ยวนี คือตอนเย็นเข้าใจไหม แต่มันก็อยู่ในกำหนดวันเดียวกัน เอาละยังไม่สายเกินไป พอว่าอย่างนั้นพวกเขาก็มารออยู่นี้แล้ว พอเห็นเรามาที่นี่เราเข้าศาลาเขาก็รุมมาเลย ก็เลยยกนิทานนี้ละ เย็ดที่แม่มีงหัวโล้นมีดแถ บุญมี้อเพ็งให้กูมามือแสม ขึ้นนี้

จากนั้นก็ต่อเรื่องท่านเจ้าคุณอุบาลีละชี ท่านเจ้าคุณอุบาลีฉลองพระงาม ลพบุรี ท่านก็บอกทางภาคอีสานมา ใครมีวิชาความรู้อะไรให้อามาแข่งกันสนุกสนานในงานนี้ ความหมาย พวกบั้งไฟบั้งไฟ พลุอะไรก็แล้วแต่ ใครมีวิชาทางไหนให้อามาเต็มเม็ดเต็มหน่วยมาเล่นในงานนี้ เขาจุดบั้งไฟขึ้น ที่นี้เวลาเขาแห่บั้งไฟชี่ แห่ก่อนที่จะจุด เขาก็

แห่รอบบริเวณนั้น ท่านเจ้าคุณอุบาสีกับทางกรุงเทพฯ ก็มาอยู่นั้น ท่านนั่งอยู่นั้น แล้ว พวกทางกรุงเทพฯ ก็เต็มมาราบท่าน พวกนั้นเขาก็เฉยเขาแห่กันไปเรื่อย ๆ แห่บั้งไฟ

อันนี้ก็แบบเดียวกันแหละ พุดก็พุดเป็นเสียงเดียวกันอีก ขึ้นเป็นจังหวะ ๆ เพราะเขาฝึกซ้อมมาแล้ว ฝึกซ้อมการเล่นการสนุกสนานของเขา พอแห่มารอบ ๆ ขึ้นก็จะชี้ บั้งก็จะชี้ (เอ้ มันเรื่องอะไรนี่) เขาเฉยนะ เขาร้องสนุกของเขาเฉย ๆ เขาไม่ได้สนใจว่าอะไรหยาบไม่หยาบ เป็นเพลงเล่นสนุกเขา ทางนี้ก็นั่งฟังอยู่นี้ (มันอะไรเขาพุดเรื่องอะไร ขึ้นก็จะชี้ บั้งก็จะชี้) โอ๊ย อันนี้เป็นเรื่องสนุกสนานเขาเล่นของเขาไปอย่างนั้น อย่าไปสนใจกับเขาเลย (มันหมายความว่ายังไง) โอ๊ย ไม่อยากแปลให้ฟังแหละ บอกอย่าให้แปลให้ฟังเลย แปลอะไรเป็นเรื่องของเขา เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา พวกเรามีสมบัติผู้ดีเราก็อยู่สมบัติผู้ดี พวกบ้านี่เขาเป็นบ้าของเขาไป

(มันอยากทราบความหมายนี่นะ มันหมายความว่ายังไง) ท่านบอกเท่าไรไม่ฟัง กวนเอาจนได้นะ กวนให้ท่านแปลความหมายให้ฟัง (มันแปลว่ายังไง ๆ) ก็บอกแล้วไม่ อยากแปล เอาอยู่นั้นละกวนให้แปล เอ้า ถ้ายังงั้นตั้งตัวให้ตีนะจะแปลให้ฟัง ท่านก็บอกว่า ขึ้นคือ บั้งไฟจุดแล้วจะขึ้นหรือไม่ขึ้นก็ตาม ขึ้นก็จะเห็ด ไม่ขึ้นก็จะเห็ด (ว้าย ทำไมเป็นอย่างนี้ละ ขึ้นก็จะเอา ไม่ขึ้นก็จะเอา ไม่ยอมขาดทุน ยังไงนี่) ก็บอกแล้วเขาพุดเรื่องของเขาเอง ท่านหัวเราะ คือเขาพุดสนุกเขาเข้าใจไหม เขาขึ้นเป็นเพลงสนุกเขา ภาษาภาคอีสานเขาว่า ขึ้นก็จะชี้ บั้งก็จะชี้ คือบั้งไฟขึ้นก็จะชี้ บั้งก็จะชี้

ทางนี้ไม่รู้เรื่องก็ถาม ท่านบอกเท่าไรก็ยังเอาอยู่นั้นไม่หยุดไม่ถอย ท่านก็เลยบอกให้ตั้งตัวให้ตีนะ สมบัติผู้ดีจะล้มอย่าว่าไม่บอก พอว่า ขึ้นก็จะเห็ด...(อ้ายย....) แน่บอกแล้ว ก็บอกแล้วนี่นะ (มันไม่ยอมขาดทุนพวกนี้ละ ขึ้นมันก็จะเอา ไม่ขึ้นมันก็จะเอา) ก็บอกแล้วว่าเรื่องของเขา (ไม่มียอมขาดทุนเลย) จบแล้ว

ท่านเจ้าคุณอุบาสีท่านฉลอง เขาเรียกพระงาม ๆ ที่ลพบุรี เขาเรียกวัดพระงาม ด้วย ท่านเป็นครูเป็นอาจารย์ของพี่น้องชาวกรุงเทพฯ ท่านเจ้าคุณมีชื่อเสียงโด่งดังมาก สมัยนั้นก็ยกท่านเจ้าคุณอุบาสีนี้เป็นอันดับหนึ่ง นักเทศน์ ท่านเจ้าคุณอุบาสีเป็นนักเทศน์ในสมัยนั้น แต่เสียดายที่ไม่มีเครื่องอะไรอย่างทุกวันนี้ เขาจดขลุ่ยหรืออะไรไว้ไม่ค่อยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ได้ออกจากเนื้อแท้ของท่าน ถ้าอัดเทปนี้ออกคำไหนก็ติด เทปใช้ไหม เต็มเม็ดเต็มหน่วย นำเสียดายท่านเทศน์ดี เราเกิดไม่ทันท่าน ท่านมรณภาพปี ๗๕ นะ เราบวชปี ๗๗ ไม่ทันท่าน เท่าที่ทราบมาท่านเป็นธรรมกถึกเอก เรียกว่า ทั่วประเทศไทยไม่มีใครเกินท่าน เทศน์เก่งมาก

ท่านเจ้าคุณอุบาลีเป็นชาวอุบลฯ ดูว่าอยู่บ้านก่อหรือหนองไหลอะไร (บ้านหนองไหล) บ้านก่อ-หนองไหลมันอยู่ติดกัน เขาเรียกบ้านก่อ-หนองไหล เราไปวัดอาจารย์ชาก็ผ่าน เขาเรียกบ้านก่อ เอ้ ไม่ใช่ของท่านเจ้าคุณอุบาลีหรอก แต่เราก็ไม่ได้ชอกแซกถามแถวที่จะเข้าวัดหนองป่าพงเป็นบ้านก่อ บ้านก่อมันมีต้นก่อ ต้นก่อชุม ๆ เขาก็ให้นามว่าบ้านก่อ หนองไหล พวกไหลนี้เป็นพวกเหมือนฝอย เกิดอยู่ในน้ำเขาเอามาทอเสื่อ เขาเรียกไหล ทางนี้เรียกว่ากก กกกับไหลก็ชื่ออันเดียวกัน เพราะไปดูเส้นแล้วกกกับไหลก็อันเดียวกัน

เหมือนเรื่องกินกับสะแตกก็อันเดียวกัน ถ้ากินมากเขาเรียกว่าสะแตก กินธรรมดาเขาเรียกว่ากิน ต่างกันเท่านั้นละ ถ้ากินแบบฉิบหายอย่างคนไทยเรากินนี้ เขาเรียกสะแตกกันทั้งเมืองไทย ถ้ากินดิบกินดีกินธรรมดา มีการประหยัต์มัธยัสต์ รู้จักประมาณในการกินเขาก็เรียกว่ากิน ถ้ากินแบบผาดโผนโจนทะยาน กินจนกระทั่งหมดเนื้อหมดตัว อย่างนี้เขาเรียกสะแตก เข้าใจไหม พวกนี้มันอ่อนภาษาต้องอธิบายให้ฟังเรื่อย ๆ นั่นละที่ว่าบ้านก่อ-หนองไหล ท่านอยู่อุบลฯ

ท่านอาจารย์เสาร์บ้านอะไรน้ำ ลืมแล้ว แต่ก่อนก็พอจำได้แต่มันก็ลืมเสีย ทั้งหลวงปู่มั่น ทั้งหลวงปู่เสาร์ ทั้งท่านเจ้าคุณอุบาลี ท่านเจ้าคุณอุบาลีนี้จำได้มันพาดพิงไปทั้งสองบ้านเลย บ้านก่อ-หนองไหล แต่ไม่ทราบที่ท่านอยู่บ้านก่อหรือบ้านหนองไหลก็ไม่ทราบ แต่เวลาทราบจริง ๆ ว่าท่านอยู่บ้านก่อ ต้นก่อมีชุม ๆ เขาเอานั้นเป็นนามของบ้านเลยว่าเป็นบ้านก่อ ส่วนหนองไหลก็มีกเยอะ เขาไปตั้งบ้านเขาเรียกบ้านหนองไหลหนองกกนั้นแหละ เท่าที่ทราบท่านพักอยู่ที่วัดบรมนิวาส พวกประชาชนที่เขามีความเคารพเลื่อมใสท่าน เขามาฟังเทศน์ท่าน เขามีสามล้ออยู่ในกรุงเทพฯ เป็นสามล้อประเภทใดไม่รู้ละ เขาว่าเสียถึง ๗๐ สตางค์เขาก็ยอมมา ค่าสามล้อมาจากบ้าน เงิน ๗๐ สตางค์แต่ก่อนมันเท่ากับ ๗๐๐ กระมังถึงพันก็ไม่รู้ละ มันต่างกันคุณค่าของเงิน มาฟังเทศน์ท่านที่วัดบรมนิวาส ท่านเทศน์เก่งว่างั้น แต่เราไม่ทันท่าน ท่านมรณภาพปี ๗๕ เราก็บวชปี ๗๗ ไม่ทัน

หลวงปู่มั่นเคารพท่านมากนะ เคารพท่านเจ้าคุณอุบาลี พูดคำไหน ๆ แยกออกรู้ทันที ท่านพูดด้วยความเคารพเลื่อมใส ด้วยความเทิดทูนจริง ๆ คือท่านเจ้าคุณอุบาลีท่านหนักทั้งปฏิบัติด้วย ทั้งปริยัติด้วย ท่านเป็นแบบฉบับได้ เฉพาะอย่างยิ่งทางด้านปริยัติ นำกรรมฐานคือหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ แต่ก่อนนะ ทางด้านปริยัติ ที่นี้กรรมฐานท่านก็ออกเที่ยว พอพูดเรื่องนี้แล้วก็ไปสัมผัสกับเรื่องมหาทองดำที่เป็นเจ้าอาวาสวัดบรมนิวาส เป็นคนจังหวัดระยอง มาอยู่วัดบรมนิวาสนั้นจนกระทั่งอายุพรรษา

แก่สมควรเป็นหัวหน้าวัด ก็เลยตั้งเป็นเจ้าอาวาส แต่ก่อนชื่อมหาทองดำ ท่านเล่าให้ฟัง ขบขันดีนะ

เราไปกับอาจารย์เจี๊ยะ มาจากจันทแล้วก็มาพักวัดบรมนิวาส เพราะเป็นวัดที่เรา เคยพักเคยอยู่ มาพักที่นั่นละ ขึ้นไปหาท่าน ท่านก็พูดถึงเรื่องกรรมฐานด้วยความยิ้ม แยมะ เหนือ มาหาท่านมหา ว่าอย่างนั้นละ ขึ้นไปกับอาจารย์เจี๊ยะ เออ กรรมฐานดี นะ ขึ้นเลยนะ ผมเป็นลูกศิษย์ท่านเจ้าคุณอุบลี ท่านว่าตอนนั้นท่านเป็นเณรไปเที่ยว ทางลพบุรี ไปเที่ยวกรรมฐานกับท่าน เวลาไปเที่ยวกรรมฐานไปภาวนานี้ โห้ จิตมันลง ว่างั้นนะ ท่านเจ้าคุณองค์นี้ละ ธรรมดิลกหรือไง แต่ชื่อเดิมชื่อมหาทองดำ ๗ ประโยค ท่านเลยพูดเสียเป็นตุเป็นตะ เราก็จับกับอาจารย์เจี๊ยะ ดูเหมือนปีพ.ศ.๙๕ เรามาจาก จันทมาที่นั่น ลงเรือมา ท่านพูดถึงเรื่องกรรมฐาน โห้ ผมไปภาวนาอยู่ ไปกับท่านเจ้าคุณ อุบลี ตอนนั้นคิดว่าท่านเป็นเณรนะ ไปภาวนานี้จิตมันลงมันสงบแนว มองดูอะไรนี้มัน จิตมันซัดไปหมด ท่านว่าอย่างนี้ละ

นี่ละถ้ามันเป็นในจิตเห็นไหมละ พูดก็แบบคึกคักซิงซังตึงตัง นั่นมันรู้ในจิตมัน อาจหาญนะ ไม่ได้เหมือนที่เราจำได้ทางปริยัตินะ มันเห็นตัวจริง ท่านพูดคึกคักซิงซังตึง ตึงทีเดียว ทีนี้ออกมามองที่ไหน โห้ เทศน์ได้หมดว่างั้นนะ มันเป็นโวหารออกในตัวของมันเอง แต่ไม่ได้เทศน์แหละ มันหากอยากเทศน์นะ อยากสอนเขาสงสารเขา จิตมัน สงบมันเย็น มองไปไหน อู๋ มันเป็นอรรถเป็นธรรมไปหมด ท่านเล่าถึงเรื่องภาวนา ทีนี้ เวลาท่านพากลับมาแล้วจิตมันค่อยเสื่อมไป ๆ เลยเสื่อมจนทุกวันนี้ ไม่ได้อย่างนั้นอีก ท่านว่าอย่างนั้นนะ ตอนอยู่นั้นจิตมีแต่ความสงบเย็น ลง ๆ รวมสงบแนว ๆ นั่นฟังซิ ท่านพูดอย่างอาจหาญ ก็เราก็นั่งฟังอยู่นี้ พูดให้มันตรง ๆ นี่ก็คือกรรมฐานพูดง่าย ๆ เอ้อ ฟังกรรมฐานพูด ท่านพูดอดีตของท่าน

พอเล่าให้ฟังท่านก็ย้อนกลับมาถึงเรื่องราว ลำนวนโวหาร โห้ มันออกเองเป็นเอง ไม่ต้องไปหาเรียนที่ไหน ความจริงมีที่ไหนมันสัมผัสสัมพันธ์ มันรู้ไปหมดเหมือนไฟได้เชื้อ เชื้อไฟอยู่ที่ไหนไฟจะลุกลามไปเลย ท่านว่าอย่างนั้นนะ นั่นเห็นไหมความจริง พอพูดบ้เราเข้าใจทันที ๆ เลย โห้ เทศน์ก็เก่งแต่ไม่ได้เทศน์ ถ้าให้เทศน์ โห้ ไหลไปเลย ดีไม่ดีอาจจะจับแขนลากลงจากธรรมาสน์ก็ได้ แต่เราเสริมต่างหากนะ คือมันจะเลยมันจะผาดโผนจะเป็นบ้า เข้าใจไหม

ชั้นสมาธิขั้นยังไม่รู้จักประมาณ ชั้นปัญญาผ่านไปแล้วนั้นรู้จักประมาณทุกอย่าง ควรหนัก-หนัก ควรเบา-เบา ควรออกน้อย-น้อย ควรออกมาก-มาก ควรทุ่ม-ทุ่มเลย เป็นไปในหลักธรรมชาติ อันนี้สมาธิมันผาดโผน โวหารก็แตก-แตกในชั้นสมาธิ นั่นแหละ อยู่ในชั้นไหนแตกฉานในชั้นนั้น พอก้าวเข้าสู่ชั้นปัญญาแตกฉานทางด้านปัญญา

พาดทะลุวิมุตติหลุดพ้นแตกสามโลกธาตุ ฟังซิณะ ในหัวใจดวงนี้ เป็นยังงใครประมาท
ได้เมื่อไร

เดี๋ยวนี้ก็เลสครอบหัวมันอยู่ ที่ไหนมีแต่บุตรแต่คุณ เต็มศาลาหลังนี้มีแต่บุตรคุณ
ใครเข้ามา-มาวัดป่าบ้านตาด-มาซื้อหมาอะไรมีแต่มาหาพวกบุตรพวกคุณ อาจารย์ใหญ่
บุตรคุณก็อยู่ที่นี้ กำลังเทศน์อยู่เดี๋ยวนี้ พอจากนั้นแล้วที่นี้ท่านก็พูดถึงเรื่องเทศน์เก่ง
(ภาวนาสงบใจ เทศน์ โหย โวหารนี้แตกไปเลย นี่ท่านมหาปฏิบัติมานานเท่าไร) เรว่าก็
ออกตั้งแต่พรรษา ๗ ปี ๙๕ มันพรรษาเท่าไรนะ ดูจะเป็นพรรษา ๑๙ ท่านพูดจึมาเลย
ท่านพูดอาญาท่านปฏิบัติ ท่านจ้อออกมาเลย(นี่ท่านมหาปฏิบัติมานาน เป็นยังง
เทศน์เก่งไหม โวหารแปลกไหม เทศน์เก่งไหม) โอ้ย ไม่ได้เรื่องแหละเรว่าจี้ (ไม่ได้
เรื่องอะไร อาจารย์เจี๊ยะก็อยู่นั้น ขวานผ่าซาก ไม่ได้เรื่องอะไร ท่านอาจารย์มหาเทศน์
เก่งมาก) เอาอีกแหละ(ทำไมมาโกหกกันละท่านว่าอย่างนั้นนะ ท่านมหาที่เทศน์เก่ง
มากนะ) ท่านไปได้ยินเราเทศน์ที่วัดคลองกุ่ม

ที่แรกเราอยู่วัดคลองกุ่ม เราขโมยหนีจากหมู่จากเพื่อน เพื่อนฝูงรุมเรา-เราจะ
ตายเราหาอุบายออกมาบอกจะไปเยี่ยมแม่ นั้นทางออกของเรา ไปเยี่ยมแม่ใครจะตาม
ไม่ได้ ก็เราไปเยี่ยมแม่จะไปหาความสงัดที่ไหนเรว่าจั้น ก็มาเยี่ยมแม่ได้ ๒ คีน จากนั้น
ก็แผ่นลงกรุงเทพฯ ไปกรุงเทพฯ พักได้สองคีนสามคีนก็ออกจันท์ หลบหนีจากเพื่อน ไป
อยู่ที่จันท์ก็ไปพบอาจารย์เฟื่องอยู่นั้น เพื่อนเดียวกัน เคยอยู่ด้วยกันที่หนองผือกับหลวง
ปู่มัน ก็บอกท่าน ท่านก็ตีอาจารย์เฟื่อง นี่ผมมาหลบซ่อนหาความสงบสบาย ท่านไม่
ต้องยุ่งเรื่องการถูกนิมนต์ที่ไหน ๆ ให้ท่านเป็นสมภารเจ้าวัดอยู่ให้ปฏิบัติตามหน้าที่
ของท่านโดยสมบูรณ์ ผมเป็นเพียงแขกมาอาศัย ไม่ต้องนิมนต์ผมไปจันท์นั้นที่นี้ ด้วย
ความเกรงอกเกรงใจไม่ต้องพูดละ ผมมาหาความสงบ ท่านก็ไม่มานิมนต์เรา เพราะเรา
บอกเด็ดขาดอยู่แล้วว่ามาหาความสงบ

ที่นี้มาอยู่นั้นได้ประมาณสักอาทิตย์กว่า พอตีท่านอาจารย์เจี๊ยะละซีโผล่ไปนั้น โอ้
นี่ท่านอาจารย์มา ขึ้นเลย เป็นบ้าหรอเนี่ย อยู่ด้วยกันมานาน โห ไม่มีใครรู้มาอยู่แถวนี้
รู้ไม่รู้เป็นไร ดู โอ้ย แล้วกันที่นี้ ออกจากนี้ไปจะไปโฆษณาวาจันท์ วันหลังเขาจะแตก
ฮือมาละ เป็นจริง ๆ พอวันหลัง โอ้ย แตกฮือมาเลย เราก็ออยู่ได้อีก ๒ คีน นั้นเห็นไหม
มากวน มากก็ได้เทศน์ให้เขาฟัง นั้นละท่านได้ฟังตอนเราเทศน์อยู่ที่นั้น เพราะฉะนั้นเวลา
มาจากจันท์ด้วยกันมาเข้ากรุงเทพฯ ท่านถึงบอก ท่านอาจารย์มหาเทศน์เก่งนะ ไปเลย
เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้นนะ

นี่พูดถึงเรื่องภาวณา เป็นอย่างนั้นละ จิตถ้ำมันแตกของมันออกแล้วจะรู้จะเห็น
ทุกสิ่งทุกอย่าง แปลก ๆ ต่าง ๆ ตามภูมิของจิตของธรรม ภูมิสมาธินี้ผาดโผน เทศน์ไม่

ค่อยยับยั้งซึ่งตัวได้ละ มันผาดโผน ไม่เหมือนชั้นปัญญา แต่ชั้นสมาธินี้สำหรับเราเองเรา พุดจริง ๆ เราไม่เคยสนใจจะเทศน์กับใคร รู้ขนาดไหนมันก็รู้อยู่จำเพาะของมันที่จะแก กิเลสไปโดยลำดับ ไม่เคยสนใจจะเทศน์สอนใครนะ เพราะเรามุ่งต่อความพ้นทุกข์โดย ถ้วนเดียว ไม่เคยสนใจ คิดดูปฏิบัติมา ๙ ปีไม่เคยสอนใครเลยนะ ออกปฏิบัติไปคน เดียว ๆ ตลอด ทีนี้เวลาไปเทศน์ที่ไหนที่บอกว่าเทศน์ไม่เป็น เวลาไปเทศน์เขาว่า อู๊ย เทศน์เก่งมาก เวลาจำเป็นก็เทศน์เสีย

ก็อย่างเทศน์ที่วัดคลองกุ่มนั้นแหละ อาจารย์เจี๊ยะท่านฟังอยู่นั้น ท่านจึงเอามา อวดต่อหน้าท่านเจ้าคุณทองดำ (ท่านมหาเป็นยังไง เทศน์เก่งไหม) อู๊ย ไม่เป็นท่าเราว่า จั้น ไม่เป็นท่ายังไงท่านอาจารย์มหาเทศน์เก่ง ขึ้นเลยทันที อาจารย์เจี๊ยะ อู๊ย เทศน์เก่ง มาก เราหยิกเท่าไร ก็เทศน์เก่งจะให้ว่าไง ขึ้นอีกนะ เรานั่งข้าง ๆ กันเราหยิกไว้ ก็จะให้ ว่ายังไง เทศน์เก่งก็ว่าเก่งละซีขึ้นอีก ทีนี้เราก็เลยหมดเสียง

ลงมาข้างล่าง ทำไมจึงไปพูดอย่างนั้น ไปขายอ้อยในสวนอ้อย ครูบาอาจารย์ผู้ ใหญ่ท่านควรเคารพ ฟังเสียงท่านชิตท่านพูดอะไรต่ออะไร เสียงท่านก็เป็นเสียงท่าน เสียงเราก็คือเสียงเรา ขึ้นอีกละไม่ถอย ไม่ถอยเลย ไม่มีถอย เสียงท่านเป็นเสียงท่าน เสียงเราเป็นเสียงเรา ขึ้นเลย ขบขันดี อาจารย์เจี๊ยะ นี่เราพูดถึงเรื่องเรากาวนา เป็น อย่างนั้นละฟังเอาซิ เจ้าคุณทองดำ จิตเป็นสมาธิ โห มันแตกฉานในภูมิสมาธิ มันเทศน์ ไปได้หมดท่านว่าจั้น แต่ก็ได้เทศน์เพราะไปกับผู้ใหญ่ อู๊ย มันอยากเทศน์ท่านว่าจั้น นะ ถ้าเทศน์ก็คงจะได้จับแขนดึงลงจากธรรมาสัน คือนั่งไม่เป็น ขึ้นเตลิดเปิดเปิงเลย เรื่องกาวนาเป็นอย่างนั้น

หลักธรรมชาติที่จิตรู้มันเหมือนปริยัติเมื่อไร เราก็เรียนมาแล้วปริยัติ ได้เฉพาะ ความจำ ๆ เรียนคัมภีร์ไหนสูตรไหน จะรู้เรื่องราวไปตามคัมภีร์ตามสูตรไม่แตกแยก ไปเลยนะ นี่ละความจำ ไปได้ตามจุดตามสูตรเท่านั้นละ มันไม่แตก แต่ภาคปฏิบัติมัน ไม่เป็นอย่างนั้น สูตรนี้เป็นกระดูก มันแตกกระจายออกไปอีกก็แขนง แขนงหนึ่งแตก ออกไปอีกเท่าไร ๆ นั่นภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงทรงพระไตรปิฎกใน พระสงฆ์สาวกทั้งหลายท่านทรงพระไตรปิฎกในไว้สมบูรณ์ทุกอย่างแล้ว ออกแจ้งไหนได้ หมดเลย เรียกว่า พระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก ได้แก่คัมภีร์ไบเบิล ที่ไปจดจารึก ออกมาจากพระไตรปิฎกใน อันนี้ไม่กว้างขวาง ใครจะเรียนมามากขนาดไหนก็ไม่เลย คัมภีร์ไป

แต่เรื่องปฏิบัตินี้ โห้ย ไม่ต้องพูดนะ คัมภีร์เกิดทีหลัง หลักธรรมชาตินี้เกิดในหัว ใจใคร เกิดแล้ว ๆ เรื่อยไปเลย ไม่ได้คำนึงคำนวณถึงคัมภีร์ไหนนะ พร้อมอยู่ในนั้น หมด นั่นละหลักธรรมชาติของธรรมที่เป็นความจริง สภาพทั่วโลกดินแดนเป็นความจริง

ทั้งนั้น เรียกว่าเป็นเชื้อไฟทั้งหมด ไฟได้แก่ธรรม ได้แก่สติปัญญา หรือญาณหยั่งทราบ นี่เป็นเหมือนไฟ มันจะซึมซาบไปตามหลักความจริง รู้เห็นไปทุกสิ่งทุกอย่าง สมควรพูด มากน้อยเพียงใดก็รู้ประมาณในตัวเอง ๆ ถ้าไม่สมควรจะพูดก็เหมือนหุนหวกตาบอด ไปเสีย ถ้าสมควรจะพูดแเงใด ออกมาทันที ๆ ออกเต็มเหนี่ยวออกทันที ความรู้ที่เป็น หลักธรรมชาติเป็นอย่างนั้นนะ

เหมือนไฟได้เชื้อ สัมผัสปีบอะไรเป็นเชื้อไฟขึ้นมาแล้ว ธรรมนี้จะเข้าปิ้ง นำออกมาแล้ว ๆ เป็นอย่างนั้น มันต่างกันทางภาคปฏิบัติกับภาคปริยัติ ต่างกันจริง ๆ พูดกัน ไม่ถูกเลยนะ เทียบกันไม่ได้เลย

อย่างที่หลวงปู่มั่นท่านพูดว่า ธรรมที่มาในพระบาลี เท่ากับน้ำในตุ่มในไหเท่านั้น แต่ธรรมที่ไม่มาในคัมภีร์ไบลานี่ เท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร ฟังซินะ ท่านไม่เป็นท่าน เอามาพูดได้ยังไง ท่านเป็นเต็มหัวใจท่านแล้ว ในคัมภีร์ไบลานเท่ากับน้ำในตุ่มในไหไม่ได้มากนะ มีเท่านั้น แต่ที่ไม่ได้มาในคัมภีร์ไบลานี่ เท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร นั้นท่าน ไม่รู้ท่านพูดมาได้ยังไง พูดไปไหนไหลไปเลย ๆ เป็นเชื้อไฟไปหมด จะพูดเรื่องอะไร ๆ ความจริงทั้งหลายเป็นเชื้อไฟ ธรรมเหมือนกับไฟ สติปัญญาจะวิ่งสัมผัสกัน ๆ เรื่อย ๆ ไหมกันไปเรื่อย ไม่ว่าธรรมะชั้นใดภูมิใดจะออกจากใจ ๆ ทั้งนั้น ใจจะสัมผัสทางหลัก ธรรมชาติ นั้นมันต่างกันอย่างนั้นนะ

เรายังอยากให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายเห็นธรรมพระพุทธเจ้าจริง ๆ ไม่ได้เห็นแต่ ในแบบแผนตำรับตำรา ซึ่งเป็นเพียงแบบแปลนแผนผัง อยากให้เห็นตัวตึกรามบ้าน ช่องที่ออกมาจากแปลนจริง ๆ มาปลูกมาสร้างขึ้นมา แปลนนี้บ่งบอกว่า เป็นตึกหลัง ขนาดไหน ๆ มีกี่ห้องกี่ทับ ธรรม ๘๘,๐๐๐ พระธรรมชั้นธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เป็นแปลนทั้งนั้น แปลนนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปเรตตีต่าง ๆ อยู่ในนี้หมด พระพุทธเจ้าทรงรู้แล้วแสดง ออกมาก็ไปจดจารึกออกมา ได้บ้างขาดบ้างเสียบ้างก็เป็นธรรมดา แต่ได้หลักเกณฑ์มา แต่ธรรมที่ท่านทรงไว้จริง ๆ ไม่บอกพร้อมเลย เต็มสมบูรณ์ นั้นละธรรมใน พระไตรปิฎก ใน ถ้าว่าพระไตรปิฎก

แต่แต่ก่อนท่านไม่นิยมແหละพระไตรปิฎกนะ คือพระไตรปิฎกนั้นหมายถึง พระ ปิฎก ๓ คัมภีร์ ปิฎก แปลว่า ภาชนะ ไตร แปลว่า สาม ภาชนะสำหรับรับธรรมไว้ ๓ ประเภท คือ ๑.พระวินัยปิฎก ๒.พระสุตตันตปิฎก ๓.พระอภิธรรมปิฎก นี้มาแยกที่ หลังนะ แต่ก่อนท่านรวมกันอยู่ในพระไตรปิฎกใหญ่ทั้งหมด แต่พอแยกออกมาก็เป็น ปิฎกประเภทนั้น ๆ สำหรับอยู่ในใจของท่านจริง ๆ เต็มไปหมดแล้วคำนวณอะไร ออก มาที่ไหนพับออกเลย รับเลย ๆ นั้นพระไตรปิฎกใน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มี อี้อัดมีอื่น สามแดนโลกธาตุครอบหมดเลย ไม่มีว่าจะไปติดตรงไหน ๆ

จะติดอะไร เช่น สิ่งนั้นเคยเห็นใหม่ ไม่เคยเห็นก็ตาม เราติดเราว่าไม่เคยเห็น เขาไปเห็นแล้วเราไม่เห็นก็ตาม แต่เราไม่ติดเรา เราไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดอะไร ทั้งนั้นในโลก ถ้าเราติดเราเสียอย่างเดียว รู้เท่าฟ้าเท่าแผ่นดินก็ติดตลอดเวลา เราไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดอะไรทั้งนั้นในโลกนี้ นั่นละธรรมพระพุทธเจ้า ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันไม่มีอะไรติด เหนือหมดทุกอย่างแล้ว ต่างกันอย่างนั้นนะ

จึงอยากให้บรรดาผู้ปฏิบัติศาสนาของเราได้เห็นมรรคผลนิพพาน ที่แสดงไว้สด ๆ ร้อน ๆ พระไตรปิฎกนี้สด ๆ ร้อน ๆ บอกแปลนแห่งบาป บุญ นรก สวรรค์ พรหม โลก นิพพาน เปรตผีประเภทต่าง ๆ ไว้อย่างสมบูรณ์นะแปลนนี้ พอปฏิบัติตามนี้เรียกว่าเอาแปลนนั่นมาวาง จะปลุกละที่นี้ ปลุกบ้านปลุกเรือน ควรจะเป็นขึ้นขนาดไหน ๆ แล้วจะสำเร็จขึ้นจากการปฏิบัติของตัวเอง เช่นอย่างขึ้นชั้นสมาธินี้ เรือนร่างขึ้นเป็นสมาธิแล้ว สมาธิขั้นใดรู้แล้ว ๆ ถึงขั้นปัญญา ปัญญาขั้นใดออก-ออกมาแจกออกมาด้วยข้อปฏิบัติ รู้เป็นปัญญาของตัวเอง เป็นปัญญาความจำมี ปัญญาของตัวเองมี

ปัญญาของตัวเองคือปัญญาความจริง เกิดขึ้นจากตัวเอง เราเป็นเจ้าของสมบัติด้วย สมาธิก็เราเป็นเจ้าของ ทุกชั้นของสมาธิ ปัญญาทุกชั้นเราเป็นเจ้าของ จนกระทั่งวิมุตติหลุดพ้น เรารู้เราเห็นเราเป็นเจ้าของสมบูรณ์แบบ ๆ นี้ความรู้จริงเป็นอย่างนั้น ความรู้จำรู้เท่าไรมันก็ไม่รู้ จำชื่อกิเลสได้กิเลสไม่เคยถลอกปอกเปิก จำชื่อมรรคผลนิพพานได้ ไม่เคยมรรคผลนิพพานสัมผัสใจเลย มีแต่ความจำเป็นอย่างนั้นนะ ผ่ากิเลสไม่ได้ ต้องเอาความจริงออกปฏิบัติทางขึ้นมาเป็นบ้านเป็นเรือนเป็นตึกรามบ้านช่อง สมบูรณ์แบบ

อันนี้ทางแปลนพระพุทธเจ้าพระไตรปิฎกออกมาปฏิบัติตามนั้น ศิลเป็นยังงัย สมาธิเป็นยังงัย ปัญญาเป็นยังงัย เดินตามนั้นมันก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา เป็นศีล เป็นสมาธิ เป็นปัญญา วิมุตติหลุดพ้นขึ้นมาในธรรมเสียมสอนไว้นั้นจะไปไหน ธรรมนี้สอนเพื่อมรรคผลนิพพาน ไม่ได้สอนเพื่ออะไรทั้งนั้น สอนตามหลักความจริง ผู้ปฏิบัติจะต้องรู้ตามหลักความจริงเป็นลำดับลำดับตามนิสสัยวาสนาของตน เราจึงอยากให้รู้ให้เห็น นั่นซิ มีแต่เราพูดคนเดียว ๆ การพูดอย่างนี้นะ ใ้เรื่องกิเลสมันเป็นบ้ำอยู่ในถึงขยะ โนนละ มันคอยจะเห่าจะหอน หาว่าท่านเทศน์ว่าโ้ว่าอวดอย่างนั้นอย่างนี้ มันอยู่ในถึงขยะมันเห่าว้อก ๆ จากถึงขยะ

แล้วธรรมกับถึงขยะมันต่างกันยังงัยฟังซิ ธรรมท่านไม่ได้สนใจว่าถึงขยะ ท่านฟาดครอบโลกธาตุโน่น ใ้ถึงขยะนี้เห่าว้อก ๆ ท่านดูท่านดำ เป็นพระอรหันต์แล้วดูพ่อแม่มีเคยเป็นพระอรหันต์หรือเราอยากว่าอย่างนั้น มีงเอามาอวดดูทำไม่อยากว่าอย่างนี้เข้าใจไหม ถ้าพ่อแม่มีไม่เคยเป็นพระอรหันต์ มีงไม่เป็นพระอรหันต์มีงอย่ามา

ให้คะแนนกุดตัดคะแนนกู ธรรมกุตต่างหากตัดกูเข้าไหนก็ได้ นั่นละเรียกว่าธรรมถึงธรรม
นี่เราไม่ได้พูดเป็นความหยาบโหลนอะไร คือพูดถึงน้ำหนัก อันนี้ไม่พอเอาโคตรมันมา
ให้มันมีน้ำหนักชดกันเลย

เรื่องธรรมท่านไม่เคยสนใจนะว่าเป็นความหยาบความโหลนอะไร ไม่สนใจ มีแต่
กิเลสตัวหยาบโหลนมันปิดมันป้องของมันไม่ให้ใครมาแตะต้อง มันจะมาโดนเอาความ
สกปรกของมัน มันจึงต้องประดับประดาตกแต่งทุกสิ่งทุกอย่าง บ้านเรือน ตลอดที่หลับ
ที่นอนตกแต่งสวยงาม เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวนี้ โหย สวยงามมาก มีแต่กิเลสมันปกปิด
ความสกปรกไว้ ธรรมะดีเข้าไปตรงนั้น แล้วปล่อยออกอีกด้วย กองทุกข์หมดไปเลย ถ้า
กิเลสนี้ โหย ถนอม รักษาเท่าไรยิ่งชนกิเลสตัณหาเข้ามา อันนั้นไม่ดี อันนี้ไม่ดี หัวใจดี
หรือไม่ดีไม่เห็นถาม อันนั้นก็ไม่ได้ ๆ มันปรนปรีอตั้งแต่ภายนอก หัวใจไม่ได้ปรนปรีอ
ให้กิเลสเหยียบย่ำทำลายทั้งวันทั้งคืน โง่โหมมมนุษย์เรา เอาละพูดเพียงเท่านี้ละพอ

เป็นยังงี้ละอาจารย์รัตนาวังเทศน์วันนี้นะ (ดีคะ) ก็อย่างนั้นแล้วถอดออกจาก
หัวใจมาพูดนี้ ธรรมะพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ มีกาลสถานที่เวล่ำเวลาเมื่อไร ไม่มี
เปิดธรรมขึ้นมาเป็นธรรมทันที เปิดบาปเปิดกรรมขึ้นมาเป็นบาปเป็นกรรมเป็นกิเลสทันที
ทั้งสองอย่างนี้มีผลเสมอกันตลอดมา เปิดทางบาปเป็นบาปขึ้นทันที เปิดทางบุญเป็น
บุญขึ้นทันที นี่ฝั่งนี้ฝั่งธรรม ฝั่งนี้ฝั่งกิเลส เปิดทางกิเลส-กิเลสขึ้นทันที เปิดทางธรรม-
ธรรมขึ้นทันที ไม่มีอะไรย่อหย่อนหรือลดหย่อนต่างกัน เรื่องผลของธรรมกับผลของ
กิเลส เป็น อกาลโก เหมือนกันหมด

นี่ใคร พรทิพย์เธอ เริ่มจะจำได้แล้ว เห็นแต่เช็ด ๆ พรทิพย์ ตัวพรทิพย์ไม่
ทราบ มันไม่เหมือนเช็ดละซี นี่จึงเห็นทั้งคนเห็นทั้งเช็ด ที่นี้ต่อไปนี้อาจจะจำได้ ยังมีอาจ
อยู่นะ ไม่แน่นอนนะ เตียววันหลังถามอีกก็ได้

สรุปทองคำ ดอลลาร์ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ดอลลาร์ได้ ๑๗,๕๕๒ ดอลลาร์ ทองคำ
ได้ ๘ กิโล ๒๑ บาท ๖๐ สตางค์ ทองคำที่ต้องการจะมอบเข้าคลังหลวง ๔,๐๐๐ กิโลนั้น
เข้ามอบคลังหลวงไปแล้ว ๑,๐๓๗ กิโลครึ่ง ผากไว้กับคลังหลวง ๑,๐๒๕ กิโล รวมทอง
คำที่มอบไว้และผากไว้กับคลังหลวงได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำหลังจากมอบและผาก
ไว้กับคลังหลวงแล้วได้ ๔๘ กิโล ๘ บาท ๓๕ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้หลอมเราได้มาใหม่
รวมทั้งหมดทั้งหลอมแล้วและยังไม่หลอมได้ทองคำ ๒,๑๑๐ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอีก
๑,๘๘๙ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล

(ถวายทองคำและดอลลาร์ ๖๘ ดอลลาร์เพื่อถวายอานิสงส์แด่สมเด็จพระราชินี)
เอ้อ แบ่งครึ่งกันกัน (เสียงหัวเราะ) เอ้าก็มันวันเดียวกัน ก็ต้องแบ่งครึ่งซี (เมื่อวาน

ถวายพระหลวงตาเจ้าค่ะ ของสมเด็จพระท่านเลยมาถวายวันนี้เจ้าค่ะ) เออ ถวายวันนี้ไม่เป็นไรแบ่งกันได้ แบ่งกันได้ไม่เป็นไร หลวงตากับพระราชินีไม่เคยทะเลาะกัน(หัวเราะ) เอาทองคำออก เอาดอลลาร์ออก แล้วส่งพานกลับไป-ไปหามาใหม่ เอาใหม่มาเรื่อย

คลังหลวงนี้เราเป็นหัวใจยืนยันตลอดเวลา รับประกันทุกอย่างอยู่กับเราหมดเลยนะ ทุกสิ่งทุกอย่าง มันจะแทรกซึมไปไหนทางนี้จะติดตามตลอดเลย เราไม่ได้ปล่อยง่าย ๆ นะเราจริงจังทุกอย่าง นี่เราก็รับรอง เรียกว่าตัดครองพี่น้องชาวไทยเราแล้วด้วยความคิดเห็นและการดำเนินเราพาดำเนิน เพราะฉะนั้นเราจะพาคิดพาดำเนินทุกสิ่งทุกอย่างจนเป็นที่แน่ใจถึงจะลง เรียกว่ายุติได้ เอาละที่นี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd